

ANH DO

Met illustraties van Jeremy Ley

NINJA KID 2

DE
VLIEGENDE
NINJA

kluitman

Nur 282/W051901

Bisac JUV001000 / JUV071000

© MMXIX Nederlandse editie: Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

© MMXVIII Tekst: Anh Do

© MMXVIII Illustraties: Jeremy Ley

First published by Scholastic Australia

Oorspronkelijke titel: *Ninja Kid 2 Flying Ninja!*

Nederlandse vertaling: Mariella Manfré

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie
in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

kluitman.nl

EEN

Ik ben Nelson Kramer. Ik was altijd een heel normale jongen, misschien zelfs een beetje een *nerdy* jongen... en dat vond ik prima.

Maar alles veranderde op mijn tiende verjaardag, toen ik ontdekte dat ik de **laatste ninja ter wereld** was.

Dus nu ben ik... de **NINJA KID!**

2

Het enige probleem is dat ik er niet zo goed in ben. Ik voel me nog steeds meer een nerd dan een ninja.

Eigenlijk ben ik waarschijnlijk de **meest NERDY ninja ter wereld**.

Soms doe ik per ongeluk mijn onderbroek verkeerd om aan...

Onderbroek verkeerd om

3

Ik ben bang voor *spinnen*...

4

En ik heb *hoogtevrees*.

5

Soms droom ik ervan om de **KNAPSTE** *ninja*
te zijn...

6

Of de **COOLSTE** *ninja*...

7

Maar ik ben niet zo knap of cool, dus voorlopig
zal ik maar een **nerdy** *ninja* kid moeten zijn.

En dat ik mijn hersens gebruik is meestal maar goed ook. Zoals vorige week, toen **spinnen** zo groot als **vuilniswagens** onze stad bestormden.

Aan knap of cool zijn heb je dan niet zo veel...

Knappe Nelson

8

Coole Nelson

9

Maar *slim* zijn kwam goed van pas, want door mijn hersens te gebruiken bedacht ik een manier om de spinnen tot hun normale grootte te krimpen.

En het lukte me ook om de slechterik te *krimpen* tot hij zo klein was als een vlieg!

Maar het rare was: hij leek op een gemener, kleinere versie van mijn vader!

Mijn vader

Dat ninja-gedoe is dus supergaaf, maar ook best een beetje **maf**.

Gelukkig heb ik mama, oma Jansje en neef Kenny die me helpen om ermee om te gaan!
We wonen met z'n vieren bij een schroothoop in het stadje Putdam. Mama is schoonmaakster en oma Jansje beheert de schroothoop.

Maar ze is ook uitvinder.

Het is heel cool dat Kenny ook bij ons woont, want hij is mijn beste vriend.

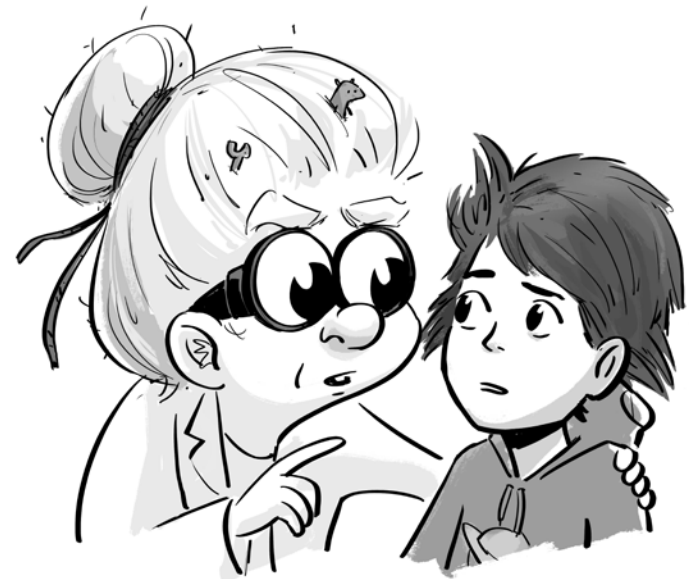

12

‘Mama, oma,’ zei ik toen ik die ochtend aan de ontbijttafel ging zitten. ‘Weten jullie nog die gast in de helikopter? Nou, net voordat hij wegvloog, zag ik zijn gezicht en hij zag er heel bekend uit... **is hij mijn vader?**’

‘Nee!’ zei mama.

‘Hij is **niet** je vader,’ zei oma. ‘Maar er is wel een reden waarom hij zo op je vader lijkt...’

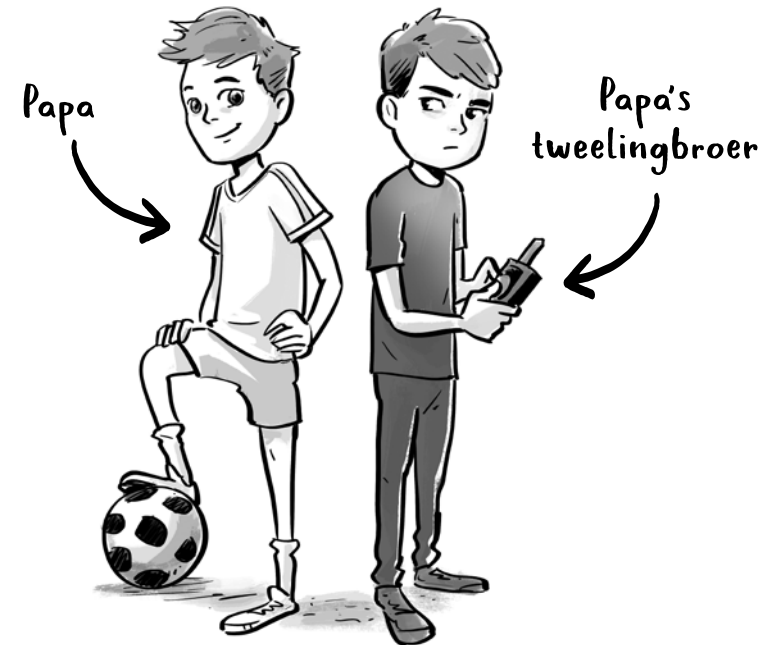
13

Oma liet even een stilte vallen. 'Hij is je vaders tweelingbroer.'

'Hij heet dokter André Kramer,' ging oma verder. 'Dus... hij is **mijn oom?!**' vroeg ik. 'Is hij ook een ninja?'

'Nee,' antwoordde oma. 'Je vader en hij zijn een eeneiige tweeling. Ze waren zo goed als hetzelfde... tot ze tien werden.'

'Toen ontwikkelde je vader de ninja-talenten. Maar André niet. Daar werd hij heel boos om. Hij vond het niet eerlijk.'

‘Was het niet eerlijk?’ vroeg ik.

‘Tuurlijk wel. We hebben allemaal andere talenten en vaardigheden. En hoewel André niet **sterk** of **snel** was, was hij **bijzonder intelligent**. Hij werd mijn leerling en ik leerde hem alles wat ik wist over wetenschap en de kunst van het uitvinden.’

16

‘Maar André was niet blij met wie hij was. En hij zag zijn geweldige intelligentie niet als een gave. Hij voelde zich altijd minder dan zijn broer. Dus hij wilde **macht**.’

17

‘Wat gebeurde er toen, oma?’

‘Hij stal al mijn onderzoeken en ging ervandoor om **machtiger** te worden...’

‘... en nu is hij terug.’

18

‘Ach, we hoeven ons geen zorgen te maken,’ zei Kenny opgewekt. ‘Want hij is zo **klein** als een rozijntje!’

‘Nee Kenny, we moeten ons **heel erg** zorgen maken,’ reageerde oma. ‘André vindt makkelijk een manier om weer groot te worden. En dan komt hij terug, **bozer** dan ooit.’

‘Maar wat wil hij? Waarom blijft hij rondhangen in Putdam?’

19

‘Hij wil macht. Hij wil controle. Door zijn woede is hij veranderd. En hij denkt dat de paarse stenen hem **macht** kunnen opleveren.’

Zeldzame
paarse
steen

Ik herinnerde me de vreemde steen die ik in het bos had gevonden. Niet te geloven dat ik hem had weggegooid om een spin te verjagen! Nu vonden we hem vast nooit meer!

‘Maar hoe kan een steen iemand macht geven, oma?’ vroeg ik.

‘Niemand weet het zeker, maar er zijn mensen die geloven dat je met de steen iemands gedachten kunt beheersen,’ antwoordde oma.

‘Daarom is hij na al die tijd weer terug in Putdam,’ zei mama. ‘Hij denkt dat de stenen hier in de buurt te vinden zijn.’

‘Hoe houden we hem tegen?’ vroeg ik.

‘We moeten voorbereid zijn,’ zei oma.

‘Kom mee, jongens,
tijd om te trainen!’

TWEE

Kenny en ik volgden oma naar haar werkplaats die verstopt is in onze schroothoop. Ja echt, onze oma heeft een **geheime werkplaats** achter de schroothoop.

Als er een lijst van coole oma's zou bestaan, stond de onze vast op één.

LIJST VAN

COOLSTE OMA'S:

NR. 3

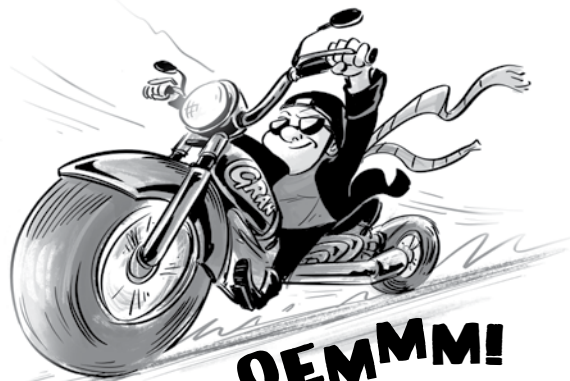
Oma's die elektrische gitaar spelen.

Best wel cool

NR. 2

Oma's die op stoere motoren rijden.

Nog cooler

24

VROEMMM!

NR. 1

Oma's met een geheime ninja-werkplaats.

Het allercoolst!

Toen we de werkplaats binnenkwamen, drukte oma op een knop. Er ging een geheime kast in de muur open. **Wat was dat nu weer?!** Hij stond vol met giga geweldige uitvindingen die we nooit eerder hadden gezien!

25

‘Ik wilde dit voor later bewaren,’ zei oma,
‘maar het lijkt erop dat het tijd is.’
Ze pakte een flinke rugzak uit de kast.
De **grootste** die ik ooit had gezien.
‘Dat is een beer van een rugzak, oma!’ zei neef
Kenny. ‘Zeg alsjeblieft dat hij vol zit met donuts!’
‘Deze rugzak is **heel** speciaal.’ Oma drukte op
een knop op de rugzak en **BEM!** opeens
veranderde hij!

26

Er floepten zonnepanelen uit de bovenkant,
er kwam een handgreep uit de zijkant en er
plopten twee motoren uit de achterkant!
‘Waarom zou iemand een rugzak met een
handgreep willen?’ vroeg Kenny.
‘Omdat het geen rugzak is, Kenny. Het is een
jetpack!’ zei oma.
‘Een jetpack op zonne-energie!’ zei ik. ‘**GAAF!**’
‘Kom jongens, ik zal laten zien hoe hij werkt!’

‘Mag ik eerst?’ vroeg Kenny.

‘Alleen als je **heel goed** naar me luistert en je niet laat afleiden!’ antwoordde oma.

‘Natuurlijk laat ik me niet... hé, ruiken jullie ook een barbecue?’ Kenny **snuffelde** in de lucht.

28

Oma keek naar Kenny.

‘**Geintje, oma!**’ zei hij grijnzend.

Oma bond het jetpack om Kenny’s schouders en stelde een paar knoppen in. ‘Ik verstel dit iets, zodat je niet te ver omhoog kunt, want dan zou je jezelf pijn kunnen doen.’

29

‘Zie je deze hendel? Duw hem naar voren om op te stijgen en sneller te gaan. Haal hem naar achteren om langzamer te gaan en...’

‘Waar is deze **X-knop** voor?’ Kenny onderbrak haar en drukte op de X-knop.

Hij schreeuwde het uit toen hij opsteeg en in de rondte begon te tollen.

AAAAAAHHH!

30

‘De **X-knop** is om **rond** te draaien!’ riep oma. ‘Trek de hendel naar je toe om weer naar beneden te komen, Kenny!’

‘**OKÉ!**’ schreeuwde Kenny.

Per ongeluk maakte hij een salto voordat hij landde.

**WHOA!
IEKS!**

31

‘Gaat het, Kenny?’ vroeg ik.

‘Ja, ik denk dat ik het onder de knie heb!’ zei hij.

‘Waarom probeer jij het niet, Nelson?’

‘Ik weet niet...’ mompelde ik.

Ik had hier geen goed gevoel over, want ik heb

écht hoogtevrees.

‘Misschien kan Kenny de jetpack-jongens zijn,’

zei ik tegen oma.

‘Iemand die kan tollen

zoals hij is een

natuurtalent!’

‘Nee, dank je!’

zei Kenny.

Hij haalde een

mueslireep tevoorschijn

en viel aan.

32

‘Jullie laten je leiden door jullie angsten, jongens,’ zei oma. ‘Maak je hoofd leeg, luister naar wat ik zeg en probeer het.’

Als ik ergens goed in was, dan was het wel in **dingen proberen.**

Ik haalde diep adem en knikte.

Oma maakte het jetpack vast op mijn rug.

33

‘Oké,’ zei oma. ‘De belangrijkste regel is: nergens aankomen totdat ik **KLAAR** ben met mijn uitleg!’

‘Vooral niet aan de **X-knop!**’ zei Kenny met zijn mond vol mueslireep.

‘Regel twee,’ vervolgde oma. ‘Om op te stijgen duw je de hendel langzaam naar voren.’ Ik luisterde goed en knikte.

‘Regel drie,’ zei oma. ‘Om te sturen hou je de handgreep vast en leun je in de richting van waar je heen wilt.’

Ze leunde met haar lichaam naar links en naar rechts om het duidelijker te maken.

‘Regel vier: om te landen haal je de hendel naar je toe.’

‘Ik wou dat je mij dat allemaal had verteld,’ zei Kenny.

‘Daar gaf je me de kans niet voor!’ reageerde oma. ‘Nu ben je er klaar voor, Nelson.’ Ze stak haar **duim** op.

Ik was nog steeds heel erg zenuwachtig, maar ik wilde het proberen. Ik deed wat oma had gezegd, haalde diep adem en maakte mijn hoofd leeg.

L-a-n-g-z-a-a-m duwde ik de hendel naar voren.

Hij viel zo van de handgreep af!

36

‘Oeps!’ zei oma. ‘Ik zal er nog even wat meer plakband op doen.’

37